

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravnistvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 246.

V Ljubljani, v sredo 28. oktobra 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 26. oktobra.

Budgetna razprava.

(Četrty dan.)

V pričetku današnje seje odgovarjal je deželno-brambovski minister grof Welsersheimb na neko interpelacijo gledé slabega ravnanja s 4. deželno-brambovskim batalijonom, da je navedene slučaje natančno preiskoval pa našel, da je interpelacija pretirana in da se je vojaštvo strogo držalo postavnih določil. Pred prehodom na dnevni red bila je sprejeta tudi še neka resolucija, ki vladi priporoča podporo nekaterim po uimah poškodovanim okrajem na Tirolskem, potem je novo izvoljeni poslanec grof Ervin Auersperg, naslednik barona Tauffererja, storil obljubo.

Pri budgetni razpravi prišlo je na vrsto javno varstvo, pri katerem je Slavik povdarjal, da posebna policijska vodstva za Dunaj, Prago in Primorsko v zakonu niso utemeljena. Dr. Roser je razpravljal sitnosti in škodo, ki jo vlačugarji in cigani prizadevajo mirnemu prebivalstvu, ter priporočal, da naj se lenuhi pošljejo v Bosno in Hercegovino, kjer naj se porabijo pri velikih javnih stavbah. Tudi je omenjal obilnih nesreč, ki se godé zlasti pri večjih stavbah, ker se dela oddajajo, ne da bi se gledalo na varnost delavcev, ampak na hitro dovršenje stavbe.

Kaizl je govoril o zaprekah, ki se delajo dušnim naporom delavcev, se pritoževal, da na Gorenjem Avstrijskem niso hoteli dovoliti ustanovitve češkega delavskega društva, ker je v pravih stalo, da je opravični jezik češki, da se pa sme tudi nemški govoriti. Pravil je tudi, da so bili pri nekem delavskem shodu žandarmi prišli v sobo, kjer so preiskovali žepe in zaprli nekega delavca, ki so ga čez 8 dni zopet izpustili.

Baron Morsey je tožil o javni nevarnosti v radgonskem okraju, kjer niso že več evropske, ampak azijske razmere. Roparska druhal je tam popolnoma vrejena in v teku leta se je zgodilo več

kakor 50 roparskih napadov. Nedavno, ni še 14 dni tega, sta poslance Foregger in Sürgh o tej zadevi zbornici izročila posebno interpelacijo, ali odslej je bilo zopet že petkrat vlomljeno. Tudi Dvořák je razpravljal vlačugarstvo in ciganstvo, dr. Trojan pa je omenjal velike razdraženosti na Češkem, kjer Nemci pesté češke manjšine po mestih in kjer so hoteli čitalnico v Arnau z dinamitom razdejati.

Pri cestnih in vodnih stavbah govorili so razni poslanci o svojih krajevnih zadevah. Izmed slovenskih poslancev govoril je pri tej točki dr. Gregorčič in vladi priporočal ceste in vode na Goriškem, zlasti pa ustanovo stavbenega oddelka v Tolminu, ker je menda ravno pomanjkanje stavbenega osobja krivo, da se v tem oziru na Goriškem tako malo stori.

Ker je še več govornikov oglašanih pri tej točki, sklenil je predsednik ob 1/5. uri sejo in prihodnjo zborovanje odložil za četrtek ob 10. uri popoldne.

Koncem seje bila je prečitana interpelacija slovenskih in dalmatinskih poslancev, ki so jo z veliko pazljivostjo poslušali poslanci, kolikor jih je bilo še ostalo v zbornici.

Madjarska lojalnost.

Med vsemi narodi avstro-ogerske države zatrjujejo najbolj pogostoma, Madjari zvestobo svojemu vladarju, a s svojimi deli pa to gotovo najmanjše dokazujejo. Pustimo prošlost, ki govori tudi proti madjarskemu narodu v tem pogledu, nego ozrimo se na sedanjost, ki nam najbolj svedoči o mišljenju tega naroda.

Kakor mnogi drugi narodi, tako so priredili tudi Madjari letos nekakšno arheološko razstavo. Ali v tej razstavi niso bili izloženi predmeti iz prazgodovinske dobe, nego specijalno predmeti iz l. 1848., ki spominjajo vsi na ogersko revolucijo, ter je to prava revolucionarska razstava. Za kakšnega čudaka, kakor so Angleži, je to seveda že nekaj, ali za ostalo občinstvo je gotovo brez vsake vrednosti. Koga za-

nimajo podobe Košuta, katerega Ogri tako proslavljajo brez pravega pomena. Je li on kaj stalnega za Ogersko storil? Je li vreden renegat, kakor je Košut, da se proslavlja? Košut, rojen Slovak, ni zatajil samo svoje narodnosti, nego je celó grozno preganjal Slovane, zveste ogerske državljane ter hotel Hrvatsko zbrisati z zemljevida in potopiti jo v madjarskem morju. On se ni pregrešil samo kot upornik proti svojemu kralju, nego tudi kot nasilnik proti svojim sodržavljanom. Nikjer na svetu ne bi takega moža proslavljali, nego samo na Ogorskem je to mogoče, kajti to gré v prilog tudi današnje ogerske protinarodne politiki.

Med različno šaro, ki spominja na revolucijo, so tudi pisma generala Görgeja. Znamenito je ono, v katerem pozivlje zapovednika trdnjave budimske Hencija, da se uda s svojimi Hrvati, kajti če jih vjame žive, dal jih bo vse postreliti, kakor tudi njegovo vjeto rodovino. Kaj značajno za vodje madjarske revolucije je to pismo, ali tudi ono zapovednika Hencija, v katerem imenuje Görgeja izdajico in nezvestega vojaka. Čudno, da so Madjari izložili to pismo, ki jih vendar tako sramoti. Ali najsrajnejša drzovitost je to, da so se upali na beli dan celó z ono listino, s katero so proglasili 14. aprila l. 1849. rod habsburški kot nepostaven za Ogersko, ki se ob enem razglasa za popolnoma samostalno izborna državo. Na tej listini so podpisi še sedaj živih ogerskih magnatov. Tudi so v tej izložbi proglasili, s katerimi iščejo Ogri svojega novega vladarja. A za nameček je še tudi izložen proglas z dné 16. julija l. 1866., po katerem je bilo generalu Vetterju dovoljeno od kralja pruskega, da zbira honvedsko vojsko proti cesarju avstrijskemu.

Vsakdo se vpraša, ali je v današnjih okoliščinah umestno, da se občinstvu kaj takega pokazuje? Naglašamo dandanes, ko je Ogerska v vsakem pogledu tako slobodna, kakor nobenkrat poprej, in milost kraljeva neomejena na vse prebivalce Ogerske. Če to pomislimo, potem moramo pritrditi, da je ta izložba razžaljiva za vladarsko hišo kakor tudi za vse nemadjarske narode na Ogorskem.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

„Možu, kakoršen ste vi, ni mogoče ugovarjati“, dé učenjak.

„Nekaj je resnice na tem“, odgovori neumno lord.

„Lord Pinnacle je tedaj dobrih vohunov dobil?“

„A, izvrstne, ljubi moj doktor!“

„Kaj tacega bi skoraj ne mogel verjeti!“

„Nimate prav, a —“ lord se zvito nasmeje — „jaz bi jih bil tako malo ugani, kakor vi, ko bi mi ne bil odkril tajnosti!“

„O, ako je pa tajnost, nečem vpraševati!“

„Ej, kaj to! Vi ste mož, molčeč, kakor kamen. Povedal vam bodem; samo prosim, da molčite.“

„Saj veste, da molčim!“

In lord mu vse razodene, kar mu je Pinnacle zaupal.

„Nj. Milost je res genijalen mož!“ vsklikne na to doktor.

„Priprave niso slabe“, dé zadovoljstvom lord, „in nadejamo se, da mnogo divjine dobimo v mreže.“

„Katera divjačina bi vam bila najljubša?“

„Kralj noči! A zadovoljen bi bil tudi z dip-larjem. Tedaj še enkrat: ali greste z nami?“

„Bog obvaruj! Še za zajcem ne ustrelim, kako bi za človekom!“

„Potem: zdravstvujte! Na svidenje!“ dé lord in odide.

Doktor ga je spremil do hišnih duri. — Vračujoč se, vidi Brigito v kuhinji.

„Pojdite v prodajalno in prinesite mi tri lote tobaka“, veli jej; „tu je denar!“

Dekla je odšla, on pa stopi hitro v sobo in potrka dvakrat na seboj. Vrata sobice se odpró in Tobija vstopi. Dva dni je že bil tu skrit.

„Ali si slišal, kaj mi je lord pravil?“

„Vse!“

„Dobro tedaj! Ali veš, kje je sedaj naš kralj?“

„Na obrežju Connemare sem ga videl zadnjič, a od tega je že nekaj tednov!“

„Od takrat se je že desetkrat lahko preselil.“

„V njegovi družbi nisem rad; preti mi je, da mi bo odstrelil glavo — a je še ne dam tako rad!“

„Zakaj je jezen na-te?“

„Pravi, da sem požigalec in bi me rad spre-menil v ovco, ki bi se dala striči!“

„Ti pa rajši ugrizneš, nego bi se dal ugrizniti, kaj ne?“

„Jaz delam tako, kakor je storil vaš nečak, ko je hotel vašo iznajdbo v Ameriki razširiti.“

„Da, razširjaš jo prav dobro! — A imam ti še drugo naročilo: poiskati moraš Petra; — v mojem imenu mu boš izročil list, v katerem ga moram opomniti, da naj nikar ne zaupa uteklim jetnikom.“

„Kdaj bodem odšel?“

„Še to noč. Ali veš za Gangan-boraško jezero?“

„Dobro; v njega sredi je majhen otok z raz-valinami.“

„Prav. Tam je Peter; izvrstno skrivališče za njega.“

„K večjemu jedno miljo od soseske, srnji pot.“

Doktor prikima in veli dip-larju, naj se do večera najé in naspí. Sam pa stopi k mizi in začne pisati pismo Petru.

V isti uri vračal se je Pinnacle iz Dublina, vo-déč soboj največjega zavrženca Irske: Toma Lally-ta, kovača iz Court-Lane-a v Corku, morilca zasledoval-čevega, Boba Harding-a, kojega je Irvinghton takó

Ali to Madjarom še ni dosti. Oglasili so se nedavno v ogerskem zboru radi dogodjaja v Novih Dvorih. Tukaj so namreč položili častniki 79. polka, ki nosi ime Jelačića, na njegov grob v ime spoštovanja lep venec. Madjari so po vseh svojih časopisih prav ostro grajali ta čin, češ, da je to naperjeno proti državnemu redu in da se vojska ne sme baviti s politiko. Tudi v zboru so interpelirali honvedskega ministra, kaj misli on o tem pogledu storiti. Stvar sama na sebi pa ima tudi še drugo stran. Nedavno pred tem dal je postaviti presvetli cesar v dunajskem belvederu kip Jelačićev med druge znamenite vojskovodje avstrijske ter tako počastil spomin svojega vernega generala. Ker ima tudi 79. polk za večne čase nositi ime Jelačićovo, ovekovčen je njegov spomin tudi na ta način. In ravno to Madjare silno v oči bode. Ker se pa ne upajo direktno govoriti proti naredbam vladarjevim, rujejo proti častniškemu zboru omenjenega polka in sicer vse pod krinko lojalnosti. Madjarom je vse zoprno, kar je bilo proti njihovej revoluciji, ter bi radi, da se vse to odstrani; javljne se jim že bode posrečilo, vsaj spomina na Jelačića ne bodo mogli zatreti, on ostane v zgodovini neomadeževan, dočim ostane njihova revolucija nezakonit upor proti zakonitemu vladarju. —a.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Notranje dežele.

Naši poslanci pri generalni budgetni debati letos doslej neso govorili. Zaradi tega zaguali so nekateri radikaleci hrup, kateri je pa pač bil prenegljen. Glavnih točk o budgetu še odsek ni pretresal in poslanci bodo še imeli dovelj prilike povedati svoje mnenje, če se jim bode umestno zdelo. Pri generalni budgetni debati bi bil itak govoril le eden ali k večjemu dva poslanca. Tako bi bila o znani Einspielerjevi zadevi, da ni neki Mladočeh govoril o njej, gotovo toliko umestna prilika govoriti pri poglavju o državni policiji, kakor je bila v generalni budgetni debati. Sicer pa treba vedeti, da je ta budgetna debata letos druga, minolo je komaj dobre tri mesece, ko je minola prva, pri kateri so slovenski poslanci toliko govorili, da jih relativno zastopniki nobenega naroda neso prekosili. Naravno je pa, da sedaj ne bodo toliko govorili, kajti ponavljati ne morejo tega, kar so pred par meseci že povedali.

Desnica in levica. Marsikdo je že slišal besede, naj le odstopi sedanja vlada, slabša itak priti ne more. Zakaj bi torej podpirali Tasfija? To pa more govoriti le kak nepremišljenec. Vse naše pridobitve slone le na naredbah. Naj pride le nemška vlada, hitro bode odpravila te nardbe in zopet uvela nemščino v šole in urade. Slovansko uradovanje se še ni tako ukoreninilo, da bi se ne dalo hitro iztrebiti. Tudi se je bati, da levičarji uvedejo nemški državni jezik. Kdo morda poreče, da to ni mogoče, ker ne dobé dvetretjinske večine. Ta ugovor je pa jalov. Brezozirnost levičarjev je znana. Odločevati, če je za kak predlog dvetretjinske večine treba, ima le predsednik. Naj bi kak Ohlumecky predsedoval, hitro bi odločil, da ni treba dvetretjinske večine. Da bi pa Poljaki glasovali za nemški državni jezik, bi se pa napravila za Galicijo kaka izjema, kakor se je pri več drugih zakonih. Iz tega je jasno, da kdor podkopa desno, spravlja v veliko nevarnost vse naše dosedanje pridobitve, če morda ne obstanka velikega dela naroda slovenskega.

prevaral. Škof je ravno prav došel, da ga je rešil vislic.

Pinacle se je bil po svojem prihodu takoj podal k glavarju ter mu objavil svoj načrt. Glavar ga je spoznal dobrega, dal mu je posebno dovoljenje, da je smel v celice, kjer si je izbral „izvoljence“. Misli pa je, da bo treba le vsaceemu obljubiti življenje in imel bo ogleduhov na izbero; a varal se je. Večina odgovorila je njegovim obljubam z zaničljivim molčanjem ali še celó besedami, ki mu niso bile ravno prijetne. Nekaterim so se sicer vlile solzé, a branili so se odločno z izdajstvom rešiti si življenje. Dobil je le dva: Toma Lally-ta in še jednega hudodelca. Da bi jim „sinovi noči“ toliko bolj zaupali, sklenili so, predstaviti se jim kot u begli i ne kot pomiloščeni lopovi. Dali so jima tedaj orodij, s katerimi sta omreže na oknu prodrla in vrvi, po katerih sta splezala po zidu navzdol. Da bi ju redarji ne prijeli, dali so jima tudi zavarovalne listke. Prihodnjega dne prinesli so vsi časopisi novost o ubežencih ter karali vlado, da jih premalo straži, drugi pa so hvalili srčnost in hladnokrvnost rodoljubov.

Malo časa pozneje prišla sta k Gougan-borskemu jezeru ter sta se predstavila Petru, ki ju je

Romančukov predlog. Slovenski poslanci glasovali so proti Romančukovem predlogu in to daje nekaternikom povod, da jih napadajo. Mi ne vemo, kaj je vse vodilo naše poslance pri tem glasovanju. Morda nekoliko tudi ozir na Poljake. Poljaki so tako važen faktor, da jih noben avstrijski politik prezreti ne more. Od njih je zavisna večina. Naj se le Poljaki pridružijo levici, pa boše imela večina. Ker nikdo ne more želeči, da bi v Avstriji zopet zavladovali židovski liberalci, je torej že to lahko bilo zadosten povod, da naši poslanci neso glasovali za Romančukov predlog. Zastopniki narodovi imajo veliko odgovornost in zatorej morajo vsak korak dobro premisliti. Upamo pa, da bodo sami opravičili to svoja glasovanje.

Budgetni odsek. V budgetnem odseku je zahteval rusinski poslanec Romančuk, da se osnujeje na vseučilišču v Levoru štiri rusinske stolice na pravoznanski fakulteti in stolica za zgodovino rusinskega naroda na filozofični fakulteti. Minister Gautsch se je pa izrazil, da ni ravno nasprotnik osnovi češkega vseučilišča v Brnu vendar se mu zdi potrebno, da se sedanje šole poprej z vsem potrebnim preskrbé. Pri razgovoru o tehničnih šolah je minister opazil, da vlada skrbi za pospeševanje elektrotehničnega poduka in tudi preudarja, da se uvedejo diplomni izpiti za elektrotehnične inženere.

Vnanje države.

Bolgarija. Predčera je bolgarski knez Ferdinand otvoril redno bolgarsko sebranje. V prestolnem govoru se z veseljem naglašja, da je v vsej kneževini mir. Prestolni govor našteva načrte zakonov, kateri se predložé narodnemu sebranju. O vnani politiki v prestolnem govoru ni niti besedice, kar pač ni veselo znamenje.

Rusija. Osnovala se je v Rusiji nova verska sekta, ki se imenuje „selenovci“. Ta sekta se hitro razširja in ima bajé že nad 10.000 privržencev. Njeni nauki se bajé jako ujemajo z nauki znanih stundistov. Pričakovati je, da njej pristodijo vsi stundisti, da se tako izognejo vladnemu preganjanju, kajti zadnji čas so se proti stundistom uvele jako hude nardbe. Sevêda ne bode dolgo, da se bode nova sekta tudi preganjati začela, ali vse vladno prizadevanje proti sektam bode najbrž brezuspešno.

Francija. V francoski zbornici se je začela budgetna debata. Poslanca Delafosse in de Mun sta hudo prišla vlado zaradi tega, da ni ničesa storila vsled dogodkov v Panteonu, ko se je žalila francoska čast. Obsojevala sta postopanje vlade proti nadškofu v Aixu. Radikaleci so zahtevali, da se odpravi veleposlaništvo pri Vatikanu, pa so propali s svojim predlogom.

Irsko. Parnellov naslednik bode štiriinidesletni John Redmond. Mož je že sedaj nekoliko znan. Pred štirimi leti je po Avstraliji za Irce nabiral in hkratu iz Avstralije pripeljal seboj si ženo. V zbornici se je dosedaj že potegaval za irske zakupnike.

Južna Amerika. V Cordobi in Tekumanu v argentinski republiki so se pri volitvah pretepali liberalci in radikaleci. Oboroženi policaji streljali so s streh na izgreznike. Tri so ubili, več pa ranili. Vlada je zaradi tega v teh mestih proglasila obsešno stanje.

Izvirni dopisi.

Z Gorenjskega, 25. oktobra. Gospod vrednik Skusili smo že enekrati, da je Vaš koš kaj obilen, marsikaj pogoltne, kar Vam ni čisto po volji. Pred malo dnevi pa ste vendarle objavili, da „molčati nikakor ne!“

uvrstil mej vojake. Nobeden njiju dveh niti slutil slutil ni, da ju Peter pozná. Z namenom ju je prepustil njih prevari, kajti načrtov „svojih“ ni nikdar javljal vojakom.

Izredno jim je nečega dne povedal, naj bodo drugi dan pripravljeni za pot v Glengariff, ker bodo tam pomagali prazniti ladijo, ki je pripeljala strelnega prahu. Še zvečer istega dne poslal je ogleduhe proti Bantry, da bi mu spazili, ali se nima bati napada za hrbtom. Tom Lally in sodrug Jurij Allen sta bila mej njimi.

Prihodnjega dne pride v trenutju, ko je Peter ravno odriniti nameraval, neki kmet, jahajoč na konju ter jim naznani, da prihaja po cesti od Bantry-a kakih 30 plemenitnikov, spremljanih od vojakov. Tom Lally je spolnil obljubo, ki jo je dal lordu.

„Napreji!“ zakliče Peter. „Živela Irska!“

„Sinovi noči“ so menili, da gredó sovražniku naproti; a na cesti, ki pelje proti Bantry-u krene jo njih voditelj naravnost proti Glengariffu, razdeli svojo četo v dva oddelka ter jim veli splezati na skalovje, ki v dolgosti jedne milje, na levi in desni obdajajo ozko sotesko. (Dalje sledi.)

Istina je, molčati ne nasproti tako drznemu in zlobnemu početju „Naroda“ in „Rodoljuba“.

Parole so se poprijeli: „Klin s klinom!“ Dostojno pisanemu dnevniku, kakoršen mora biti „Slovenec“, pa tudi ta parola veljati ne more. Tako surovo pisati, zavijati, grditi in obrekovati, kakor dela „Narod“ in sinko njegov, pošten častnik ne sme in mu treba ni; saj resnica dostojno izrečena zadene dovolj. Povedati pa treba resnico in osvetliti zvito in zlobno postopanje nasprotnikov.

Oglejmo si, kako učé oliko. — Ovet njih pisave so psovke na nasprotnike. „Klerikalno-jezuitski zmaj — prej ko bo uničen, boljši bo.“ Članke pričenjajo „z razdraženim bikom“, končujejo jih „z mačkinim javkanjem“. „Bela vrana“ je kateri teh listov, v katerem ne bi bili sramoteni in zasmehovani „brezdomovinci“ s krivim prerokom dr. Mahnič-em, v družbi z „bojevitimi razposajenimi kapelani in v zaduhlih prostorih ječečimi jezuitsko-dresiranimi bogoslovci“.

Samega sebe pa le „Narod“ prekosil v sobotni številki v podlistku. Tam bereš: „Narod, ki dostojno ne spoštuje velemodž, — (scil. Gorupa), — ni vreden, da živi: isto velja pa tudi o narodu, ki neke vrste arogantnih in moralično propalih elementov ne more ponatisniti v stran, marveč gleda, da se šopirijo oni, ki so najslabeyši, da ima prvo besedo oni, ki najbolj kriči. Dokler se ta zalega ne potrebi, niti misliti ni, da bi se razmere naše zboljšale.“

Narod mora v svoji hiši pokazati odločnost in trdno voljo izreči tako moško in krepko, da bode takoj vsakdo znal, kdo je hišni gospodar.

Tako „Narod“. Kako neki tako postopanje zagovarja dolenski oznanovalec miru in sprave, ki je v „Novicah“ „Slovenčev“ stran obiral, „Narodovce“ pa božal! Kmalu potem stoji v istem „Narodu“: „Če torej član „brezdomovinske svojati“ boče poskusiti kandidirati, — namreč za notranjska mesta.“ — V opazki o prevzvišenem knezoškofu prišlo je na vrsto „jezuitsko kopito“, pri tonzuriranih pa „slovenski Izrael“.

Gotovo več cvetja, kakor pri cvetečih jesenskih jablanah, divjih kostanjih ali jagodah! Ze ta preobilni cvet mora prepričati slehernega o duhu in vrednosti „Narodovcev“. Res, veliko morejo prenesti bralci „Naroda“ in „Rodoljuba“ če jim te dan za dnevom vedno ponavljane psovke še ne presedajo.

Dglejmo si vsebino spisov, s katerimi „Narod“ in „Rodoljub“ „blazita“ svoje bralce. Za kratek čas navaja „Narod“ in sinko največje škandale, ki jih nabrati zamore. Najžalostnejši samomori iz cele Evrope, iz Amerike in iz drugih delov sveta, najgrozovitejša zločinstva itd., napolnjujejo ostentativno predale radikalno-blazilnih listov slovenskih. Kaj ne, česar Slovenci do zdaj verni in pošteni še ne znajo, naj se učé iz teh listov?

Prešestvo, o katerem je bil samomorilec Parnell „zapisal dušo in srca lepi soprogi O' Sches“, imenuje „Narod“, ki trdi, da nikoli zoper vero in pravost ne piše, — „bagatelno stvar“, in irske škofe napada tako zlobno, kakor domačega višjega pastirja, ker škofje svoje svete dolžnosti si svesti grajajo hudobijo in se potegujejo za resnico in pravico.

Za zabavo ali za pouk kali — prostemu ljudstvu, kojemu vsiljujejo s tožbami in vsemi možnimi sredstvi, osobito učitelji „Narodu“ priljubljeni „Rodoljuba“, prinesel je ta listič v št. 8 dogodbo (?) iz Trebiča na Češkem, o kateri „ljubica Barbica“ prosi in prosi svojega ljubimca, ki ji ga stariši branijo vzeti, naj jo ustrelji; ona obleži mrtva; sam pa se strelja jedenkrat, — ni dosti, — še jedenkrat, pa „zaželená smrt še ni prišla“; on okrevá, pride pred porotnike, ker je ustrelil B. ljubico; porotniki pa ga oprosté, ker jo je ustrelil „nepremagljivo prisiljen“. Ali ta v „Rodoljubu“ jako nežno opisana dogodbica ljudstvo blaži, ali slavi pravosodje na Češkem? (Konec sledi.)

Pravila „Konservativnega obrtnega društva“ v Ljubljani.

§ 1.

Konservativno obrtno društvo ima svoj sedež v Ljubljani.

§ 2.

Društvu je namen: Pospeševati razvoj industrije in obrtnije sploh, zlasti domače, varovati in braniti koristi obrtnega stanu, skrbeti za vsestransko, zlasti strokovno izobraževanje obrtnikov v narodnogospodarskih in strokovnih zadevah ter gmočno podpiranje svojih društvenikov.

§ 3.

Imenuje se društvo „konservativno“ radi tega, ker mu je posebni smoter, varovati in ohranjati malo obrtništvo ter v ta namen posebno pospeševati etično izobražbo malih obrtnikov v smislu krščanskih načel, da dobi mali obrt v težkem boju za obstanek nasproti konkurenci velikega kapitala trdno moralno podlago, katera ga edina more obvarovati zoper rastoči vpliv socialističnih agitatorjev.

§ 4.

Da društvo dosega svoj namen, uporablja v to vse zakonito dovoljene pripomočke, zlasti:

- Napravlja društvo po raznih krajih vojvodine Kranjske društvene shode, kjer se razpravljajo zadeve, ki so važne v obrtnem in narodno-gospodarskem oziru, in izraža o njih svoje nazore;
- pospešuje razvoj obrta z govori, strokovnimi listi in knjigami;
- ustanavlja društvene podružnice po deželi.

§ 5.

Društvo je ustanovljeno, kadar pristopi vsaj dvajset udov in kadar se izvoli odbor. Udje so redni, podporni in častni.

- Redni ud sme biti vsak, kdor plačuje obrtni davek, istotako tudi delovodje, ki zastopajo kako obrtno podjetje;
- podporni ud je vsak, kdor plačuje donesek rednih udov, ali ki enkrat za vselej plača kako večjo vsoto ali kako drugače pospešuje društvene namene. Ud postane, kdor se zglaš pri društvenem vodstvu in ako ga odbor sprejme. Če pa odbor komu sprejem odreče, ni treba naznajeati vzrokov za to; tudi ima odbor pravico, uda, ki bi nasprotoval društvenim namenom ali bi opomnjen ne plačal pravočasno letnine, izključiti. Kdor pa sam izstopi, naj svoj izstop besedno ali pismeno odboru naznani. Za častne ude imenuje občni zbor po predlogu odborov iste može, ki so si pridobili posebnih zaslug za razvoj obrtnije sploh ali zlasti za namene društva.

§ 6.

Troške plačuje društvo z doneski svojih udov in z darili.

§ 7.

Vsak ud ima pravico:

- Prejemati, brati in izposojevati si časopise in tiskovine, ki jih društvo naroči ali izdaja;
- udeleževati se društvenih shodov in zborov, na njih govoriti, glasovati, voliti in voljen biti; na shode privajati goste, ki naj se javijo predsedniku, a nimajo pravice glasovati;
- podporni in častni udje imajo vse pravice rednih udov, razven voliti in voljeni biti.

§ 8.

Vsak ud ima dolžnost:

- Pospeševati in podpirati društvene namene;
- ravnati se po zborovih in odborovih sklepih;
- plačevati vsako leto po 1 gld. v društveno blagajnico ter pridobivati novih udov. Manj premožnim udom sme odbor društvena vplačila ali letnino poljubno znižati. Darovi se hvaležno sprejemajo v društvene namene.

§ 9.

Vodstvo. Društvene zadeve oskrbuje: a) Občni zbor, b) društveni odbor.

§ 10.

Občni zbor se snide vsako leto; čas in kraj zborovanju odločuje odbor. Izredni občni zbor se skliče, kadar večina odborova to potrebno spozna, ali kadar tretjina udov to zahteva. Dnevni red občnemu zboru se naznani udom vsaj osem dni poprej. Ako hoče kdo občnemu zboru staviti poseben nasvet, naznani ga vsaj 14 dni poprej odboru pismeno, kateri določijo, ali se postavi na dnevni red ali ne.

Občni zbor ima pravico:

- Voliti društveni odbor, to je devet odbornikov in šest namestnikov;
- izbrati izmed udov dva pregledovalca letnih računov;
- prenarejati po potrebi društvena pravila;
- sklepati o razhodu društva;
- imenovati po odborovem predlogu častne ude;
- sklepati o vsem, kar se postavi občnemu zboru na dnevni red.

§ 11.

Opravična dōba odboru je enoletna. Dokler se ne izvoli nov odbor, posluje prejšnji. Odbor voli izmed odbornikov: predsednika, podpredsednika, tajnika, blagajnika, sprejema in izključuje ude ter opravlja vse društvene zadeve, v kolikor niso pridržane občnemu zboru. Odbor sestavi svoj opravilnik in imenuje izmed udov poverjenike po raznih krajih, da posredujejo in mu poročajo o društvenih zadevah.

§ 12.

Občni zbor veljavno sklepa, ako je vsaj dvajseti del udov navzočih, ki v Ljubljani prebivajo, ako se zborovanje v Ljubljani vrši, odbor pa, ako so poleg predsednika, oziroma njegovega namestnika navzoči še štirje odborniki.

Vsak sklep je veljaven, ako mu pritrdi nadpolovična večina glasov. Pri enakem številu glasov odločuje predsednik.

Volitve se vrše ustno ali po listih. Pri enakem številu glasov odločuje žreb.

§ 13.

Predsednik, in če je zadržan, podpredsednik ali v potrebi kak drug odbornik, vodi društvo in je zastopa na zunaj, predseduje zborovim in odborovim sejam in shodom ter izvršuje društvene sklepe. Vsako razglasilo, pismo ali potrdilo podpisuje predsednik ali njegov namestnik in še eden odbornikov.

§ 14.

Društvene prepire razsoja neprizivno izbrano sodišče, v katero voli vsaka stranka enega razsodnika, odbor pa prvosednika.

§ 15.

Društvo se razdruži:

- Ako to sklene občni zbor z namanj tremi četrtinami navzočih udov in ako je bilo to na dnevnem redu postavljeno;
 - ako je razpusti državno oblastvo.
- V prvem slučaju odloči o premoženju društva občni zbor, v drugem pa pripade premoženje družbi sv. Vincencija v Ljubljani, ki naj je porabi v podporo revnih obrtnikov ljubljanskih.

V Ljubljani, 1. oktobra 1891.

Štev. 19308.

Visoka c. kr. deželna vlada za Kranjsko je z razpisom z dne 5. oktobra t. l. štev. 11971 semkaj naznanila, da osnove „Konservativnega obrtnega društva“ v Ljubljani na podlagi predloženih jej pravil ne zabranjuje.

V Ljubljani, 9. dne oktobra 1891.

Županov namestnik:

Vončina I. r.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. oktobra.

(Volitev v Istri.) Prejeli smo zopet daljši dopis o nečutenem terorizmu lahonske stranke v Istri. Človek skoraj ne more verjeti, da se take stvari dogajajo med nami. Zaradi pomanjkanja prostora objavimo dopis jutri. — Izvolitev dr. Laginje je zagotovljena, ker od 215 volilnih mož je 110 Slovanov, 105 pa Lahov. Vendar morajo naši biti previdni, da jim nasprotniki kakega volilca ne zvažijo v svoj tabor.

(Konservativno obrtno društvo) je našim radikalcem hud trn v peti. To svojo jezo nad novim društvom kažejo z golimi lažmi, ki jih trosijo po „Narodu“ med svet o novega društva občnih zborih in shodih. — Tako „Narod“ piše o prvem občnem shodu: „Krojač Šturm je obetal, da se bodo davki znižali.“ Resnici na ljubo konstatujemo, da gosp. Šturm ni o davkih izpregovoril nobene besede, da je torej vse, kar kar „Narod“ piše o tem, grda laž. — „Narod“ se huduje nad sklepom konservativnega obrtnega društva, odposlato deputacijo k deželnemu glavarju, naj bi se v prisilni delavnici več ne izdelavale obrtne stvari, češ, da je to že pred leti storilo kranjsko obrtno društvo. A „Narod“ par vrstic pozneje sam prizná, da je imela omenjena prošnja le malo vspeha, najboljši dokaz, da jo treba ponoviti. Ako bi bili gospodje pri kranjskem obrtnem društvu dosledni, morali bi omenjenemu sklepu pritrditi in prošnjo tudi sami ponoviti. Toda „Narodovi“ „obrtniki“ se jeze nad konservativnim obrtnim društvom, ki bi rado v tem slučaju ljubljanskim rokodelcem preskabelo več dela in zaslužka. — Take prijatelje imajo obrtniki pri „Narodovi“ gospodi! — Prepričani smo, da bo tako zabavljanje od „Narodove“ strani za društvo najboljšje priporočilo. Na druge neslanosti znanega hujšakač današ ne bomo odgovarjali; a če nas ne pusti v miru, kakor mi njega, prisiljeni bomo obširneje pečati se z njegovo osebo, kar pa mu gotovo ne bode všeč, ne na korist.

(Slab spomin.) „Slovenski Narod“ se je v predzadnji številki v dolgem članku spravil nad slovenske državne poslance ter jim predbacival raznovrstne pregrehe. Ker gotovo gg. državni poslanci sami najbolje vedo, kaj jim je odgovoriti na to očitjanje, ne govorimo dalje o tem, pač pa opozorimo čitatelje na slab spomin „Narodovih“ sotrudnikov. Tako piše člankar mej drugim: „Se dosedaj naši poslanci neso podali interpelacije zaradi ljudskih šol za koruške Slovence.“ Isti „Slov. Narod“ pa je v svoji 160. št. z dne 17. julija t. l. na prvi strani poročal o dotični interpelaciji.

(Hohenwartov klub.) Nekaterniki neso zadovoljni, da naši poslanci sedé v Hohenwartovem klubu. Kdor pa količkaj pozna parlamentarno življenje, vé, da so velike stranke pogoj parlamentovi veljavi. Da sta dolgo bili v Angliji dve močni stranki, to je največ pripomoglo, da si je angleški parlament

pridobil toliko veljave. Razcepljenost mej strankami pa škoduje ustavnemu življenju in daje vladi večjo moč v roko. To velja tudi pri nas. Zaradi tega je pa obžalovati, da se zlasti desnica vedno bolj cepi. To je v korist le vladi in pa levičarjem, ki lepo jedini čakajo ugodnega trenutka, da položaj zasuknejo sebi v korist. Ugoden trenotek pa bode prišel, kedar razpade Hohenwartov klub. Tedaj se bode levici ponudila prilika, da zasede ministerske stole. Kdor dela proti Hohenwartovemu klubu, dela za levičarje v škodo Slovanom.

(Škofovske konference na Dunaju.) Početkom meseca novembra vršile se bodo pod predsedništvom kardinala grofa Schönborna na Dunaju škofovske konference, katerih se bodo udeležili: kardinal Gruscha, knezoškofi iz Gradca, Ljubljane, Celovca in Vratislave, dalje škofje iz Brna, Linca in Št. Polita.

(Iz Ptuja) se nam poroča: V soboto 30. t. m. ob 2. uri popoldne volil se bode v „Nar. domu“ odbor za društvo „Dijaška kuhinja“ v Ptujju na podlagi od c. kr. namestništva v Gradcu že potrjenih pravil. Ob enem se bodo vsprejemali tudi udje temu društvu.

Začasni odbor.

(Vojaška imenovanja.) Poveljnik 28. divizije pešcev v Ljubljani, gospod generalni major Josip vitez Schilhawsky-Bahnbrück, je imenovan podmaršalom. Dalje so imenovani štirje generali konjištva, devet podmaršalov, 27 generalnih majorjev, 47 polkovnikov, 68 podpolkovnikov, 105 majorjev, 140 stotnikov prve vrste in 135 stotnikov druge vrste, 29 konjeniških stotnikov prve in 45 stotnikov druge vrste, 249 nadporočnikov in 180 poročnikov. — Štabni zdravnik v tukajšnji garnizijski bolnišnici, g. dr. Jos. Uriel, je imenovan štabnim nadzdravnikom.

(Na graškem vsenčilišču) je bil v soboto promoviran za doktorja prava g. Ivan Jagodic.

(V avdijenciji) pri Nj. vel. cesarju bil je v ponedeljek državni poslanec grof Hohenwart.

(Akad. društvo „Slovenija“) na Dunaju priredi v petek dne 30. oktobra svojo prvo redno zborovo sejo v zimskem tečaju 1891 s sledečim vspehom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo revizorjev. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Volitve: a) predsednika, b) odbornikov in namestnikov, c) revizorjev. 6. Slučajnosti. Lokal: Robitschek's Restauration I. Wipplingerstrasse 47. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

(František Ondříček), slavni češki goslar, nastopil je minolo nedeljo v „Narodnem domu“ v Olomucu, kjer se je poslovil od svojih prijateljev pred svojim odhodom v daljno Iztočno Indijo.

(Živinska kuga.) Z ozirom na to, da je po Kranjskem razširjena kuga v gobcu in na parkljih, je c. kr. namestništvo v Gradcu prepovedalo, dokler se kaj družega ne ukrene, uvažati govejo živino, ovce, kozé in prašiče s Kranjskega na Štajersko, izvzemši okraja Kamnik in Radovljica, odkoder je tako uvažanje še dopuščeno.

(Največji zvon na Štajerskem.) Božjapotna cerkev v Marijinem Celju je prejela zvon, tehtajoč 6000 kilogramov peze. Blagoslovljen je bil dne 7. septembra in dne 9. septembra je prvič zapel. Vlit je bil v zvonarnici g. Petra Hilzerja v Dunajskem Novem Mestu.

Telegrami.

Dunaj, 28. oktobra. Zjutranji buletin o nadvojvodinji Margareti: Noč nekoliko nemirna do jutra, vročina vedno večja. Cesar je ob polu 9. uri zjutraj osebno vprašal o stanju. — Vojvoda Albreht vitterberški se je preselil v palačo nadvojvode Albrehta, obišče koncem tedna svoje stariše v Gmundenu, potem pa odpotuje v Peterburg ali Livadijo. Listi poročajo, da je vojvoda Albreht odlikovan z velikim križem Štefanovega reda.

Grenoble, 27. oktobra. Osebni vlak iz Lyona je skočil s tira. Osem oseb je mrtvih, nad dvajset težko ranjenih.

London, 27. oktobra. Angleški parnik „Boston“ je zadel ob ladjo „Charlowood“, ki se je potopila; šestnajst oseb je utonilo.

Dublin, 27. oktobra. V pisarno protiparnellovega lista „National Press“ je včeraj zvečer nekdo vrgel bombo, ki pa ni naredila nesreče.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje pre-
bavnih organov vrejoče sredstvo, ki krepí želodec,
kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena
steklenici 10 kr. (300-220)

Tuji.

26. oktobra.

Pri **Maliču**: Schwarz, Stöler, Averone, trgovci, z Du-
naja. — Prager; Thoman, okrajnega sodnika soproga, iz Ko-
čevja. — Gröbler, nadlogar; Grünberger, zasebnik, iz Brna.
— Drechsler, trgovec, iz Manchestera. — Eckerl, restavratör.
iz Gorice. — Scholz, trgovec, iz Grada.

Pri **Sionu**: Weltner in Eule, zasebnika, z Dunaja. —
Lunaček iz Cirknice. — Hesselberger iz Monakovega. — Viš-
nikar, Klun in Lovšin, iz Ribnice. — Pikola, nadporočnik, s
soprogo, iz Sinja. — Terezija Schwab, zasebnica, in Kussl, iz
Brna. — Ovin, graščinski oskrbnik, iz Kranja. — Strejbal,
kapelan, iz Cerkelj. — Kollman z Ogorskega. — Brandstätter,
knjigovodja, s soprogo, in Lehner, potovalec, iz Trsta. —
Franko, zasebnik, iz Milana.

Pri **Južnem kolodvoru**: Terpine in Grintal iz Sta-
rega Trga. — Maldoner, sod. pristav, iz Trsta. — Fostl iz
Jesenice. — Mally, trgovec, iz Sp. Idrije. — Volta iz Idrije.

Pri **bavarskem dvoru**: Cegler iz Maribora. —
Schmitz, zasebnik, z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	732.0	11.6	zm. jzpad	jasno	
27. u. pop.	733.1	16.2	"	"	0.00
9. u. zveč.	733.6	10.6	"	"	

Srednja temperatura 12.8°, za 4.0° nad normalom.

Št. 19.023

Razglas

(1432) 3-3

mladeničem, ki stopajo v vojaško dōbo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabora, ki bode 1892. leta,
naznanja mestni magistrat ljubljanski sledeče:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, kateri so bili rojeni 1871.,
1870. in 1869. leta se morajo zglasti v zapisanje tekom

meseca novembra letos

pri mestnem magistratu.

2. Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je s seboj
prinesti dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasti
stariši, varuhi ali pooblašenci.

4. Oni, ki si mislijo izprositi kako v §§ 31, 32, 33 in 34
vojnega zakona navedenih ugodnosti, imajo v mesecih januarji in
februarji 1892. leta podpisanemu uradu, ali pa najpozneje na dan
glavnega nabora naborni komisiji izročiti z listinami previde ne prošnje.

5. Oni, ki želijo, da se jim dovoli stava zunaj domačega
stavnega okraja, morajo ob priliki zglastitve izročiti z listinami
previde ne prošnje. V takem slučaju je moči tudi istočasno zglasti
in dokazati pravico do kake v §§ 31, 32, 33 in 33 vojnega zakona
povedanih ugodnosti.

6. Dolžnost zglastitve imajo tudi sinovi vojaških oseb, biva-
jočih v dejanjski službi in pa oni, ki so nameščeni pri upravi
vojstva (vojnega pomorstva) in so še stavodolžni.

7. Kdor zanemari dolžnost zglastitve, in sploh iz vojnega
zakona izvirajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni
vedel za ta poziv ali pa za dolžnosti, izvirajoče mu iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti propisano zglastitev, ko mu ni branila
nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se prestopka § 35 voj-
nega zakona in zapade globi od 5 do 100 gld., eventuelno zaporni
kazni od jednega do dvajset dni.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

3. dan oktobra 1891.

Dunajska borza.

Dné 28. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gld. 60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91 " 45 "
Zlata renta 4%, davka prosta	109 " — "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 50 "
Akije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1005 " — "
Kreditne akije, 160 gld.	277 " — "
London, 10 funtov stl.	117 " 40 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 33 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 70 "

Dné 27. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	103 gld. 85 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 80 "
4% državne srečke 1. 1854., 250 gld.	134 " 50 "
5% državne srečke 1. 1860., 100 gld.	145 " 50 "
Državne srečke 1. 1864., 100 gld.	181 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	16 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	48 " — "
Akije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	145 " 25 "
Akije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2810	" — "
Akije južne železnice, 200 gld. sr.	91 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 22 1/2 "
Laških lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška
družba na Dunaju,
I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z je 10

promeso zemljiško-kreditnih srečk

à 1 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že 5. novembra!

Zahvala.

Za mnoge izraze iskrenega sočutja, za obilne
lepe vence in za častno spremstvo k zadnjemu po-
šitku naše nepozabne, iskreno ljubljene soproge in
matere, oziroma sestre, gospe

Cecilije Bergant roj. Iglič

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
najsrečnejšo zahvalo.

V Kamniku, dné 27. oktobra 1891.

(1)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Tukajšnji gostilničar na „Pošti“, gosp. Fran
Celestina, je v poletnem času priredil „kegljanje
za dobitke“ na korist naši revni šolski mladini. Čisti
prebitek 94 gld. 60 kr. prejela sva od g. okrajnega
glavarja Matije Grilla, ki se uporabi za blag namen.
Vrlému prijatelju nežne šolske mladine, gospodu
Fr. Celestini, izrekava za obilni trud, ki ga je
imel pri tem blagem podjetju, v imenu obdarovane
revne šolske mladine najtoplejšo zahvalo. Bog mu
povrni stoterno!

V Litiji, dné 27. oktobra 1891.

L. Svetec,
predsednik krajnega šol. sveta.

J. Ravnikar,
nadučitelj.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči ni-
kakih bolečin, ter opravlja vse zobne
operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(1363) 14 zobozdravnik (3)

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Največja zaloga
šivalnih strojev

JAN. JAX,
LJUBLJANA,

Najnižje cene.

Ugodni vplačilni obroki se
(1410) dovoljujejo. (30-11)

Zamenjuje stare stroje.

Poprave vrše se točno
trajno in ceno.

Trikot - srajce, jopice, hlače

za gospode, gospe in otroke (4-3)

iz trpežnega blaga po nizki ceni pri

M. PODKRAJŠEK, Špitalske ulice, Ljubljana.

**Bogato zalogo ličnih s pravim
zlatom pozlačenih** (1434) 11-9

nagrobni križev

priporoča po nizkih cenah

Andr. Druškovič,

trgovec z železnino v **LJUBLJANI,**
Mestni trg št. 10.

Na zahtevo pošlje obrazce
in ilustrovane cenike franko.